בס"ד | כ"א כסלו תשע"ט

מוקדש לע"נ	גיליון	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת	***************************************
הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן ש <mark>למח זלמ</mark> ן ושושנה נעמי הי"ו	מספר							שבוע	
	23	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	וישב	
		17:17	17:15	17:14	16:14	16:16	15:59		

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל **ַכ״ה כסלו:** ג (וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים) וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שָׁבְעִים יוֹם: ד ויַעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל בֵּית פַּרְעה לֵאמר אָם נַא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ נַא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר: ה אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקְבְרִי אֲשֶׁר כַּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמַּה ּתִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֶלֶה נַּא וְאֶקְבְּרָה אֶת אָבִי וְאָשׁוּבָה: ו וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וּקְבֹר אֶת אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר ָהִשְׁבִּיעֶבָ: ז וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת אָבִיו וַיִּעֲלוּ אָתּוֹ כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם: ח וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנַם וּבְקַרָם עַזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: ט וַיַּעַל עִמּוֹ ַגַּם רֶכֶב גַּם פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כַּבֵד מְאֹד:

(דרשות חת"ם סופר, דרשה ל-ח' טבת תקפ"ז)

(בראשית נ,חצי פסוק ג-ט) לג וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכַּן אֶל מֹשֶה אֶת הָאֹהֶל וְאֶת כַּל כֵּלַיו קְרָסַיו קְרָשַׁיו כתיב בריחו בְּרִיחַיו וְעַמֵּדַיו וַאָדַנַיו: לד וְאֶת מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְאָדַמִים וְאֶת מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִים וְאֵת פַּרֹכֶת הַמַּסַךְ: לה אֶת אֲרֹן הָעֻדָת וְאֶת בַּדַּיו וְאֵת הַכַּפֹּרֶת: לו אֶת הַשֻּלְחָן אֶת כַּל כֵּלַיו וְאֵת לֶחֶם הַפַּנִים: לז אֶת ַהַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה אֶת נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת כַּל כֵּלֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר: הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַפַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: לט אֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ: מ אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֶּדֶיהָ ָוְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת הַמַּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר אֶת מֵיתָכָיו וִיתֵדֹתֶיהָ וְאֵת כַּל כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכַּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: מא אֶת בִּגְדֵי הַשְּׁרָד לְשָׁרֵת בַּקֹדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֶרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנַיו לְכַהֵן: מב כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶה כֵּן עֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כַּל הָעֲבֹדָה: מג וַיִּרְא מֹשֶה אֶת כַּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִּוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבַרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה: א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הָרָאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תָּקִים אֶת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: ג וְשַׂמְתָּ שָׁם אֵת אֲרוֹן ָהָעֵדוֹת וְסַכֹּתָ עַל הָאָרֹן אֶת הַפָּרֹכֶת: ד וְהֵבֵאתָ אֶת הַשְּׁלְחָן וְעַרַכְתָּ אֶת עֶרְכּוֹ וְהֵבֵאתָ אֶת הַמְּנֹרָה ְוַהַעֲלֵיתָ אֶת וֵרֹתֶיהָ: ה וְנַתַתָּה אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב לִקְטֹרֶת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשַׂמְתַּ אֶת מָסַךְ הַפֶּתַח ַלַמִּשְׁכַּן: וּ וְנַתַתַּה אֵת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי כֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: ז וְנַתַתַּ אֶת הַכִּיּר בִּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנַתַתָּ שַׁם מַיִם: ח וְשַׂמְתָּ אֶת הֶחָצֵר סָבִיב וְנַתַתָּ אֶת מַסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר: ט וְלָקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וְקְדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת כַּל כֵּלַיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: י וּמָשַׁחְתָּ אֶת מִזְבַּח ָהָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְקְדַּשְׁתָּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים: יא וּמַשַׁחְתָּ אֶת הַכִּיּר וְאֶת כַּנּוֹ וְקִדַּשְׁתַּ אֹתוֹ: יב וְהִקְרַבְתָּ אֶת אַהָרֹן וְאֶת בָּנַיו אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּים: יג וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת אַהָרֹן אֵת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקְדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכָהֵן לִי: יד וְאֶת בָּנַיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כֻּתָּנֹת: טו וּמַשַּׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מַשַּׁחְתָּ אֶת אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי וְהַיְתָה לִהְיֹת לַהֶם מַשְׁחָתָם לִכְהֻנַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: טז ַויַעשׂ מֹשֶה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוַה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: <u>וּיַ</u>עשׂ מֹשֶה כְּכֹל אֲשֶׁר צוָה

(ילקוט שמעוני מלכים-א' פרק ו סימן קפ"ד ופסיקתא רבתי ו,ה)

יז וִיהִי נֹעַם אֲדֹנַי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנַה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנַהוּ: א יֹשֵב בְּסֵתֶר ֶעֶלְיוֹן בְּצֵל שַדַּי יִתְלוֹנָן: ב אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֶלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: ג כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מָדֶּבֶר הַוּוֹת: ד בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנַפַּיו תֶּחְסֶה צִנַּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: ה לֹא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה מֵחֵץ יַעוּף יוֹמָם: ו מִדֶּבֶר בַּאֹפֶל יַהֶלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֶרָיִם: ז יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: ח רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: ט כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךֵ: י לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֶלֶךֵ: יא כִּי מַלְאָכַיו יְצַוָּה לַּךְ לִשְׁמַרְךַ בְּכַל דְּרָכֶיךֵ: יב עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ כֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךֵ: יג עַל שַׁחַל וַפֶּתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: ּיד כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: טו יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: טז אֹרֶךְ יָמִים אַשְּבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישוּעַתִי:

(ע"פ פסיקתא רבתי ו,ה ומדרש שוחר טוב תהלים צא,א)

(תהלים צ,יז-צא,טז)

מר"ן בן איש חי - הלכות חנוכה שנה ראשונה

א. בליל ראשון מברכים שלשה ברכות להדליק ושעשה נסים ושהחיינו, ונתנו הפוסקים ז"ל סימן (במדבר כא**,** ח**): "**עשה לך שרף ושים אותו על נס וראה אותו וחי**",** גם נרמזו באותיות מספרם שהוא אותיות שלשה שגם בם סימנם שלש"ה ר"ת שעשה להדליק שהחיינו הנרות הללו וכו', ואחר שהדליק נר ראשון יאמר הנרות הללו וכו', בנוסח המתוקן יפה שיש בו ל"ו תיבות כמנין הנרות של כל שמונת הימים, ויעמדו אשתו ובניו בשעת הברכה ובשעת הדלקת כל הנרות:

ב. אע"ג דבנרות שבת נוסח הברכה הוא להדליק נר של שבת, בנרות של חנוכה מברכין להדליק נר חנוכה ואין אומרים של כדי שיכוין המברך בראשי תבות נח"ל שהוא שם קדוש הרמוז בראשי תבות נוצרחסד לאלפים . ובראשי תבות פסוק (תהלים לג, כ): "נפשינו חכתה לה׳", שגם הם ניצלו בשביל שבטחו בהשם יתברך וציפו לישועתו, ואמרתי בס"ד דלכן היה הנס בחודש כסליו דראשו וסופו כ"ו מספר שם הוי"ה, ואותיות הנשארים באמצע הם ראשי תבות לפורקנך סברית יהו"ה, שהוא תרגום של פסוק (בראשית מט, יח): "לישועתך קויתי

ג. אם לא בירך שהחיינו בליל ראשון יברך בליל שני, וגם האבל יברך שהחיינו, אבל אונן ידליק בלא ברכה ואם אפשר בשליח נכון ועדיף יותר:

זרע שמשון - פרשת וישב אות ד

'וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנַיו כִּי בֶן זְקָנִים הוּא לוֹ וְעֲשָׂה לוֹ כִּתֹנֶת פַּסִים.' (לז ג): בבעל הטורים כתב, זקוני"ם ר"ת זרעים קדשים נשים ישועות מועד, כל הסדרים של המשניות. והיינו שאהב אותו מחמת התורה שלו. וקשה, שחסר סדר טהרות. [ולא יתכן לומר שלא למד סדר טהרות, וא"כ צריך להבין היכן נרמז סדר טהרות בפסוק] ויש לומר, דזה נרמז בסיום הפסוק ועשה לו כתונת פסים^י, שהכוונה שעשה לו בגד מיוחד שיהיה רק עבורו ולא לאחרים, וכעין מה שאמרו בגמרא (חגיגה יח:) בגדי אוכלי תרומה מדרס לקודש. והיינו שאוכלי קודש זהירים מאד בבגדיהם, וכך גם יוסף היה נזהר בטהרות ולכך הוצרך בגד מיוחד לעצמו, ומובן שבודאי למד גם הלכות טהרות.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, דפו"י דף קע"ט ע"ב.

א) וישב יעקב בארק מגורי אביו ונו׳: ב) ות״ח דהכי הוא וכוי: ובוא וראה. שכן כי הבהמות. מיום שנולדו, ר' חייא פתח ואמר, רבות רעות כולן שומרות את עצמן ובורחות מאש וככל צדיק וגו' כמה מקטרגים יש לו לאדם מיום מקומות הרעים. והאדם, כשנולר, מיד בא שנחן לו הקכ"ה נשמה בעולם הזה. דכיון להשליך עצמו לתוך האש, והוא משום שהיצה"ר שיצא האדם לאויר העולם, מיד גודמן יצר שורה בתוכו, ומיד מסיתו לדרך רע. הרע להשתחף עמו כמן שלמדנו שפתוב, לפתח חטאת רובץ, כי אז נשתחף עמו היצה"ר.

אביעה חידות מני קדם - חידון לפרשת "אבימלך" (שופטים פרקים ח,לג-י) מקבילה ל-וישב על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל

א. איך קראו לבן ירבעל שמת אחיו הרג ולא חמל

ד. מה שם סבו של תולע שאחרי אבימלך את ישראל הושיע

> ב. את מי שמו ישראל לאלקים כאשר זנו אחרי הבעלים

ה. איזה אלהים ישראל הסירו וחורו אל ה' ואותו יעבודו

> ב. אחרי התאנה למי הלכו העצים כי מלך עליהם היו רוצים

ו, מה עשה יותם בראש הר גריזים כדי שכולם אותו יהיו שומעים

or.david.way@gmail.com לתגובות, הקדשות והערות: פתחונות לגליון הקודם: אבי העוורי, בני ישראל, נת, דל, הרים, ואיה כל נפלאתי

מוקרש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

שבת שכום